

# Turquia i Roma dins de casa

Ara que la febre pels viatges a l'estranger sembla haver minvat, conèixer les poblacions del nostre entorn ens pot sorprendre gratament. Mai, però, hauríem suposat que alguns llocs estigueren tan a prop.

Joan F. Jiménez

**U**na vella tradició literària situa l'inici de moltes narracions en un manuscrit que misteriosament acudeix a l'encontre del fabulador i tot s'inventa per a delit del lector.

El punt de partida d'aquestes línies és, però, molt més modest i no trigarem a revelar-lo. A més, l'humilitat d'origen no deu entelar el magnífic descobriment que ací propiciem a qui ens llegeix: l'existència a l'interior de les

terres valencianes d'una Turquia sencera i fins i tot una Roma totalment desconeguda dels cèsars, totes dues a l'abast de qualsevol viatger, a la distància de molt poca estona en automòbil de tots els límits del país. Roma i Turquia en un sol dia —privilegi dels valencians.

La consulta de la Guia del Codi Postal, a penes eixida de les impremtes, ens va revelar en primera instància que la dimensió mediterrània de València no tenia el seu horitzó exclusivament a llevant, sinó que era capaç de voltar

sobre l'eix de la realitat cartogràfica i posar terra endins dues fites extraordinàries en el mapa del terme municipal de Requena.

Trobar aquests tresors de la toponímia comarcal no té secrets. Els interessats ho podran fer a través de la carretera N-III, arribant fins a la localitat de San Antonio, que conté, tota sola, l'indret de Turquia i que contempla a l'altra banda del riu Magro el poblat sonoríssim de Roma.

A hores d'ara la Turquia valenciana —fort embolic d'adjectius en aquelles contrades de la València *castellana*, perquè ¿quina serà l'altra?— ha perdut tota mena de singularitat, unida més que separada a la resta de San Antonio per una rambla que ja no constitueix frontera de res: sols la complicitat del servei de Correus amb l'ajuntament requenenc, gelós de les vel·leïtats separatistes sanantonianes, atorga títol de personalitat al grapat de cases turquianes, pàl·lida ombra ibèrica de l'antic imperi dels sultans de la Porta Sublim.

Roma no és així. Encara que minúscula, la vila —pòlida i llarga, tenint cura dels seus vins i conservant primorosament unes quantes barraques de cebes amb reminiscències de l'Horta— assalta el visitant amb la contundència del seu rètol en plena carretera local V-810 a Utiel des d'El Pontón, dos quilòmetres a l'oest de la capital municipal. No sorprendrà a pocs la modesta *urbs* romana del Magro quan la travessaran més aviat distrets per la proximitat de les caves de Torre Oria, distants uns pocs minuts, i es disposaran —com d'altres ho han fet abans— a retratar-se recolzats en la placa a l'entrada del poblet. Les nostres fotografies foren preses en temps de verema i els raïms cobrien de grans de dolçor el fons dels de la plana. Feia dies que els cent cinquanta veïns de l'aldea havien celebrat la festa major i s'aprestaven a la collita del primer most. Tanmateix tenien encara temps per oferir-nos un grapat de figues i explicar-nos els noms dels cinc turons que, per ser un poquet menys que la Roma del Tíbet— també dominen el conjunt de la nostra Roma.

¡Aneu-hi i demaneu que us els repetesquen!



VICENT A. JIMÉNEZ



*Dalt, la Turquia valenciana, unida per una rambla al poble de San Antonio, ha perdut la seua singularitat. Baix. Roma és una vila minúscula, però que conserva fortes reminiscències del passat.*

VICENT A. JIMÉNEZ